A°. 1855. N°. 36.

ZATURDAG 10 FEBRUARIJ.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

UTRECHT 10 Februarij.

Zoodra de vorming van het Engelsche kabinet bekend was, heeft lord *Lyndhurst* in het Huis der Lords zijne opposante motie omtrent het slechte voeren van den oorlog ingetrokken, lord *Derby* heeft zijn steun aan het kabinet toegezegd en daar de overige partijen, de Whigs, (door de lords *Clarendon*, *Cranworth*, *Granville*, *Landsdowne*, *Panmure*, sir *G. Grey* en den heer *Wood*) de Peelisten (door *Gladstone*, sir *Graham* en *Sidney Herbert*) en de vrije liberalen (door sir *Molesworth*) in het kabinet zijn vertegenwoordigd, hoopt men op eene goede ondersteuning van het kabinet.

Lord *Palmerston*, het hoofd van het ministerie is in 1784 geboren en dus even als lord *Aberdeen* 71 jaar oud. Hij is bijzonder raad, pair van Ierland, grootkruis der Bath-orde, luit. kolonel van de militie en volksvertegenwoordiger voor Tiverton. In 1806 van de Hoogeschool van *Cambridge* gekomen, werd hij voor die universiteit op 25 jarigen leeftijd in 1809 afgevaardigde en sekretaris van oorlog. Hij bleef dit tot in 1828. In 1830 werd hij sekretaris van buitenland, en had die betrekking tot 1834 onder het ministerie *Grey*, van 1835 tot 1841 onder dat van lord *Melbourne* en van 1846 tot 1851 onder lord *Russell*, dat is steeds onder de Whigs-ministeriën. In het kabinet *Aberdeen* was hij minister van binnenland.

Tot 1831 vertegenwoordigde hij Cambridge; nadat hij voor de hervormings bill had gestemd, werd hij hier niet meer gekozen, maar te Bletchingly; in 1832 door South Hampshire afgevaardigd, viel hij in 1834 weder uit, doch bleef sinds 1835 lid in 't parlement voor Tiverton. Door zijn huwelijk met de dochter van lord *Melbourne Wigh* helt hij toch een weinig naar de Peelisten over.

In het Hoogerhuis heeft lord *Granville* reeds verklaard, dat de oorlog met kracht zal worden doorgevoerd, ofschoon eerst later het ministerie zijne politiek nader zal uiteenzetten.

Te Parijs heeft men zich bezig gehouden met 't geen gezegd wordt omtrent den drang der Westmagten op de kleinere Staten, als Zweden, Denemarken, België, de Nederlanden, enz. Men beweert er, dat Sardinië uit eigen beweging is toegetreden, dat de Westmagten niemand zullen dringen, maar dat het nog ongerijmder is te melden, dat men haar zou geweigerd hebben. Engeland en Frankrijk zouden zich in geen geval aan eene weigering van dien aard blootstellen.

In de Sardinische kamer duren de diskussiën voort over het verdrag met Frankrijk en Engeland. De leden spreken er natuurlijk op geheel verschillende gronden voor; de een noemt het een ridderlijke strijd, een ander vindt het gelukkig dat men zich aan de Fransche politiek sluit, een derde noemt de houding van Sardinië van hoog moreel belang vooral bij lateren vrede. — De tegenpartij ergert zich er vooral over, dat men Oostenrijk zal steunen, en dus de Italiaansche nationaliteit zal tegenwerken.

In de Spaansche Cortès is het steeds het 1e art. der Grondwet over het souvereiniteitsbeginsel dat beraadslaagd wordt. Men vordert daar langzaam! — De nieuwe minister van finantien is door de Cortès er weder toe gebragt zijn ontslag te vragen; hij heeft het verzoek echter op aandrang zijner mede-ministers weder ingetrokken.

Uit Odessa wordt van den 7 Februarij in een **telegrafische berigt** gemeld, dat 60,000 man Russen aan de Pruth gereed staan; er zijn bevelen gezonden, om leeftogt, hooi, enz. naar den Dniester te voeren. Het hoofdkwartier is van Kischeneff naar Odessa verlegd.

— Bij besl. van den 7. dezer, no. 61, heeft Z. M. de Koning goedgevonden, aan den heer J. *C. Swyghuizen Groenewoud*, gewoon hoogleeraar in de fakulteit van wijsbegeerte en letteren aan de hoogeschool te Utrecht, ten gevolge van het bereiken van den zeventigjarigen ouderdom, een eervol ontslag uit zijne voormelde betrekking te verleenen, te rekenen van den 1. Jan. jl.

— Z. M. heeft, bij onderscheidene dezer dagen genomene besluiten: aan den kapt. jh. *M. P. B. S. Vranx d'Amelin* van het 2. reg. vest. art., op diens verzoek het pensioen verleend, onder toek. van den rang van majoor; en benoemd: bij het wapen der art.: bij den staf, tot kapt. den 1. luit. *C. C. Cox*, van den staf; bij het 3. reg. vest. art., tot 1. luit. den 2. luit. *C. D. H. Schneider*, van het korps; bij het pers. der geneesk. dienst der landmagt, tot off. v. gez. 1. kl. den off. v. gez. 2. kl. *A. P. Kleinenberg* van gemeld personeel.

— Het *Stbl.* no. 4 bevat eene kon. besl. van den 28. Jan. ll., betreffende de uitloting en aflossing van $3^1/_2$ pCts. schuldbekentenissen, voor het jaar 1855. Die uitloting zal plaats hebben op 1°. April aanst., tegen honderd ten honderd, en wel tot een kapitaal van *f* 300,000.

— Ingenieurs van den Waterstaat zijn bezig, zoo meldt men, met het ligten van plannen tot daarstelling van een kanaal in Noord-Braband en Limburg, ten einde de Maas met het kanaal van Herenthals te verbinden. Door dit kanaal zou eene dadelijke gemeenschap ontstaan tusschen Amsterdam, Rotterdam, Dordt en Antwerpen, zonder den gevaarlijken en moeijelijken togt door de Zeeuwsche stroomen. Brusselsche ondernemers van openbare werken zouden de eerste gelden willen verleenen; in het voorjaar zou men koncessie vragen.

— De zoo dikwijls besproken koncessie, nu als zeker toegestaan, dan weder als nog niet verleend opgegeven, in zake der ijzeren spoorweglijn onzer noordelijke provinciën, wordt heden op nieuw door de *Leeuw. P.* gelogenstraft, nadat wij uit het *Hand.* het berigt van het verleenen der koncessie hadden medegedeeld. De *Leeuw. C.* zegt:

»Door de *Harlinger Courant* is in een buitengewoon berigt, medegedeeld dat den 2. Feb. jl. de koncessie voor den noordelijken spoorweg is verleend. Wij zijn evenwel in staat gesteld te kunnen melden, dat die mededeeling onjuist is, en de koncessie nog *niet* is verleend. Er worden op dit oogenblik wel weder van de zijde der hooge Regering met de aanvragers om koncessie, de heeren baron *C. S. van Heemstra*, c. s. onderhandelingen gevoerd."

— De heer *Aug. Morel*, vroeger hoogleeraar aan het Collège *Rollin* te Parijs, thans in België gevestigd, en omtrent wiens wetenschappelijke verdiensten en achtingswaardig karakter, hooggeschatte professoren der Universiteit te Luik aan hunne Ambtgenooten te Utrecht de loffelijkste getuigenis geven, is voornemens in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen alhier, op Maandag den 12. dezer en voorts den 19. en 23. daaraanvolgende, des avonds te half acht ure, een drietal voordragten over de physiologie der Fransche Taal, door eenige typen uit de oudere en nieuwere Letterkunde toegelicht, voor een gemengd gehoor te houden. — Wij meenen de aandacht van het beschaafd publiek op het belangwekkende van het door den heer *Morel* aangekondigd onderwerp te moeten bepalen, met verwijziging overigens omtrent de uitnemende behandeling dier stof, tot de toejuiching, welke hij (blijkens de eervolle melding in de *Nieuwe Amsterdamsche Courant* en het *Handelsblad*), bij deskundigen heeft gevonden.

— Men meldt uit Leyden van den 8. Februarij: Heden werd het feest van den Dies Academiae Natalis op de gebruikelijke wijze gevierd.

De Hoogleeraar *F. W. Krieger*, die als Rector Magnificus aftrad, sprak bij deze plegtige gelegenheid: *De Fatis Academiae Lugduno-Batavae anno* 1854—1855, d. i. Over de lotgevallen der Leydsche Hoogeschool, gedurende het jaar 1854—1855.

Daarna werd overgegaan tot het uitreiken der, door Z. M. den Koning uitgeloofde gouden medailles aan diegenen, wier verhandelingen door de Faculteiten der bekroning waren waardig gekeurd. Vier hunner, de heeren *E. van der Ven*, *W. F. R. Suringar*, *B. C. E. Proes* en *H. A. Kleyn*, ontvingen het eeremetaal, terwijl aan een vijfde, den heer *R. J. Lambrechts*, van wiens verhandeling loffelijke melding gemaakt was, een getuigschrift daarvan werd ter hand gesteld. Allen zijn studenten der Leydsche Hoogeschool.

De redevoering over een onderwerp uit het vak des Hoogleeraars, welke uit hoofde van de ruime stof der lotgevallen, zooals meermalen geschied is, werd achterwege gelaten, heeft ten titel: *De progressibus quos Chirurgia practica nostrâ aetate fecit*, d. i. Over de vorderingen der practische Heelkunde in onzen tijd; welke redevoering later in druk zal verschijnen.

— Dit jaar is ons land van een overvloed virtuozen en zangers en zangeressen uit den vreemde voorzien. Zoo heeft Mej. *Agnes Haenen* (eerste prijs van het *Conservatoire* te Brussel) uit Maastricht, zich eenige dagen geleden met buitengewonen bijval te 's Bosch doen hooren en is den 9. dezer in *Felix Meritis* opgetreden. Wij vestigen de aandacht der onderscheidene Koncert-Directiën op deze jeugdige sopraan-zangeres.

— In de wekelijksche vergadering van het kollegie *Zeemanshoop* van den 6. dezer, nam de sekretaris van het bestuur, de heer *W. J. C. van Hasselt*, bij het einde der werkzaamheden, het woord en herinnerde de leden dat het dien dag juist dertig jaren was geleden, dat in den voorafgaanden nacht de dijk te Durgerdam was bezweken en het overige gedeelte van Noord-Holland eene prooi der golven was geworden; hij wees op het nut en den bijstand, dat bij die ramp, in die dagen, *Zeemanshoop*, toen nog betrekkelijk klein, aan het vaderland en aan de noodlijdenden heeft bewezen; maar hij deed ook tevens opmerken hoe aan gezegde gebeurtenis en het deel, dat *Zeemanshoop* daaraan heeft genomen, grootendeels de opkomst en uitgebreidheid van dat kollegie zijn te danken. Hij bleef eenige oogenblikken staan bij den tegenwoordigen toestand van *Zeemanshoop* in vergelijking met dien van 1825; hij deed uitkomen hoe het fonds thans reeds jaarlijks meer dan *f* 81,000 aan weduwen, weezen en oude gebrekkige zeelieden uitkeert; hij wekte de vergadering op tot dank aan het Opperwezen, dat het kollegie in staat stelde, zoo veel goeds, gedurende nu bijna 33 jaren, te stichten, maar tevens om te volharden, en alles aan te wenden, om het bestaande in stand te houden, — neen, uit te breiden en te vergrooten. Daartoe is de medewerking van velen noodig. Die medewerking hoopte hij, zou aan het kollegie niet ontbreken. *Amst. Ct.*

— Dezer dagen hebben de bladen gewag gemaakt van eene zaak, die de aandacht wel verdient. Een onzer meest welsprekende predikanten van Rotterdam heeft den 27. Jan., bij gelegenheid dat hij de Koningin Weduwe der Nederlanden in 's Hemels bijzondere bescherming aanbeval, tevens »voor de zaak van haren broeder, den Czaar, in zijn strijd tegen de ingrijpende heerschzucht zijner vijanden" gebeden. Daargelaten, of het oirbaar is in gebeden dingen te mengen, waarvan de leeraar de zekerheid kan hebben, dat een groot deel zijner hoorders zeker niet mede in stemmen, zal ieder het verkeerde erkennen van het brengen van staatkundige beschouwingen op den predikstoel. Trouwens eene gemeenteoverheid moet den onvoorzigtigen leeraar dit den volgenden dag hebben onder het oog gebragt.

Waar men teregt, vooral de oppositiepers, dezer dagen waarschuwt, om toch elke verwikkeling met onze naburen te voorkomen, is het wenschelijk, dat godsdienstleeraars den toorn van magtigen niet op Nederland laden, en dat zij de voorzigtigheid en betamelijkheid niet uit het oog verliezen. — Het Engelsche blad, *the Daily News*, geeft reeds een uitvoerig berigt van het gebeurde!

— Het verhaal dat voor eenige weken reeds hier ter stede in omloop was en door de dagbladen zelfs is medegedeeld van den zoon eens fabriekants in onzen omtrek, die te Londen in opgewonden toestand zich zou hebben ingelijfd in het Engelsche leger, blijkt uit een berigt van den vader geheel ongegrond te zijn.

— Door een vijftigtal zeeschepen wordt thans van de haven van Vlissingen, wegens ijsgang, gebruik gemaakt; zijnde een naar Hamburg, vijf naar Schiedam, een naar Brussel en de overige bodems naar Antwerpen bestemd.

— Men schrijft, aan de *Grav. Nieuwsb.*, uit Ter Heyden, van den 8. Febr. Alhier is een kof gestrand, welke, geene vlag hebbende, men dus niet weet tot welke natie zij behoort. De reddingboot der Zuid-Hollandsche maatschappij doet ijverige pogingen het schip te bereiken, doch te vergeefs. Men zal trachten door een mortier een kogel met eene lijn aan boord te brengen. Het water is wassende; men vreest dat de ekwiepage er niet van gered zal kunnen worden.

De reddingsboot van Scheveningen was ook ter redding toegesneld, doch kon door het ijs de hoofden niet passeren.

— Een zestigtal personen en gezinnen maken zich op het eiland Zuid-Beveland reisvaardig naar Noord-Amerika. Zoodra het water open is, zullen zij vertrekken. Verscheidene onder hen zijn niet onbemiddeld. *N. R. C.*

*— Uit Vreeswijk schrijft men ons van den 10 Feb.: »Heden morgen stond het water aan de rivier de Lek alhier, volgens peilschaal, tot de hoogte van 2.50 el; terwijl het water alzoo nog in de 24 uren 10 duim is gewassen, staat het thans 1 voet onder schutpeil. Als eene opmerkzaamheid mag gezegd worden, dat bij gemelden hoogen rivierstand het ijs in dezelve reeds de dikte van 20 duim heeft, waardoor dan ook steeds de passage over het veer, bij de schipbrug, voor passagiers en rijtuigen, over het ijs geregeld plaats heeft.

Op den Vaartschen Rijn, door de weder ingevallen vorst, ziet men ook het getal schaatsenrijders, op de daarop liggende goede baan meer en meer aangroeijen, hetwelk aan dit dorp alle levendigheid bijzet.

*— *Wijk bij Duurstede* 9 *Feb.* De waterstand was 2.51 El onder nul; gewassen 0.26 El.

Waterhoogte.

Arnhem 9 *Feb.* 3,95 El; + AP., 10,09. Gew. 25 D.
Keulen 8 *Feb.* Er drijft veel ijs in de rivier. Waterstand 12 V. 9 D. (12 V. 3 D. Rijnl.)

RUSLAND.

WARSCHAU 5 Februarij.

De vorst stadhouder van Polen blijft voorloopig nog in Petersburg. De keizer wenscht hem in deze moeijelijke tijden bij zich. Bij het berigt, dat de terugkomst van prins *Paskewietsch* is uitgesteld, is tevens het bevel gekomen de Russ. troepen van de Oostenr. grenzen terug te trekken. Men meent, dat dit een antwoord is op de beweegreden, die Oostenrijk steeds bij Pruissen en bij de Duitsche Staten aanvoerde, die de wapening der Duitsche legers vorderde, op grond der aanwezigheid der Russ. troepen op de grenzen.

Hoezeer dit dus op nieuw eene inwilliging mag heeten, en het ten bewijs strekt, dat Rusland bepaald den vrede wenscht, heeft men het bewustzijn, dat als de oorlog moet volgen de meest mogelijke kracht door Rusland zal betoond worden.

Warschau is op onbegrijpelijke wijze versterkt. Daar het terrein geen steun aan de verdedigingswerken kon bieden, heeft men die des te geduchter gemaakt. Elf straten, in de dadelijke nabijheid van het fort, zijn omvergehaald; Warschau is thans eene der sterkste vestingen van Rusland.

Het verkeer tusschen Petersburg en Warschau is zeer druk. Generaals trekken heen en weder; alles getuigt er van, dat de Czaar zijne maatregelen neemt, om op het ergste voor bereid te wezen.

De graanprijzen blijven rijzend. Daar ook het hout duur is, lijdt de arme veel.

WARSCHAU, Donderdag 8 Februarij.

De generaals *Labinzow* en *Plautine* hebben in last gekregen met hunne troepen op te rukken, ten einde beter de bewegingen der Oostenrijksche grens-observatie-legers gade te slaan. Aan de kavalerie der garde is bevel gezonden, in het voorjaar naar Uscilug (aan den Berg, ten noorden van Lemberg) te marscheren. Bij Lowitz (aan den spoorweg tusschen Warschau en Kalisch) zal een kamp worden opgerigt. *A. C.*

DUITSCHLAND.

WEENEN, 5 Februarij.

Onze hoofdstad is vol van blijde hope in de voorspoedige bevalling van de Keizerin.

Men spreekt van eene groote amnestie bij die gelegenheid en van een kapittel dat de Keizer van het gulden vlies zou houden, om drie vakante plaatsen te vervullen. De generaal graaf *Schlick* zou eene der orden bekomen.

Generaal *Crenneville* brengt te Parijs voor den minister van buitenl. zaken *Drouyn de Lhuys* het grootkruis van de Stephanusorde met een brief van graaf *v. Buol* daarneven.

ENGELAND.

LONDEN, Donderdag 8 Februarij.

In het Hoogerhuis van heden, heeft het nieuwe ministerie, door lord *Granville*, president van den raad, verklaard, dat de oorlog krachtdadig zal worden voortgezet, tot dat men een eervollen vrede zal hebben verkregen. Wat de binnenlandsche staatkunde betrof, deze zou, zeide de spreker, dezelfde zijn als die van het vorige kabinet.

Lord *Lyndhurst* heeft zijne motie, tot afkeuring van het gedrag der regering in den tegenwoordigen oorlog, ingetrokken om het kabinet niet te bemoeijelijken.

De graaf *Clanricarde* vroeg echter opheldering nopens den tegenwoordigen toestand van het leger.

Graaf *Derby* zette de beweegredenen uit een, waarom zijne pogingen, om een kabinet zamen te stellen, waren mislukt. Hij zou het nieuwe kabinet blijven ondersteunen.

De markies *van Lansdowne* heeft eene rede gehouden, ten gunste van den oorlog.

In het Huis der Gemeenten heeft lord *John Russell* ook eenige inlichtingen gegeven, en die gelegenheid waargenomen, om den generaal *Raglan* te verdedigen tegen de hevige aanvallen der dagbladen; hij heeft die dagbladen gegispt.

Beide Huizen zijn daarna tot de volgende week verdaagd.

De leden van het nieuwe ministerie hebben gisteren op het kasteel Windsor den eed in handen der Koningin afgelegd.

— 9 *Febr.* Gec. $91^{1}/_{4}$; Sp. 3 pCt. $36^{1}/_{2}$; 1 pCt. $17^{7}/_{8}$; Rusl. 5 pCt. 100; $4^{1}/_{2}$ pCt. $88^{1}/_{2}$; Holl. 4 pCt. 93; $2^{1}/_{2}$ pCt. $62^{1}/_{4}$; Sard. 5 pCt. $85^{1}/_{4}$; Braz. $99^{3}/_{4}$.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 Februarij.

Terwijl men nog wacht op den uitslag der belangrijke inspektie, die aan generaal *Niel* in de Krim is toevertrouwd, verneemt men dat *Omer Pacha* den 6. Febr. naar Burgas is vertrokken, om de ruiterij te inspekteren en vervolgens naar Eupatoria zich in te schepen. De wind was Zuidelijk. Weldra hoopte men goede tijdingen uit de Krim te ontvangen. Men merkt met genoegen op, dat de Russen gedurende de koude niets tegen de verbondenen hebben kunnen ondernemen. Die tijd was toch hun element en zij hadden den winter zich ten nutte moeten maken, om met kracht den vijand van hun gebied te jagen.

De *Gaz. de Midi* berigt van voor Sebastopol, dat wat de Engelschen betreft de verhalen der Britsche bladen niets overdreven zijn. Nu een ieder het onheil kent, kan het mededeelen van nadere bijzonderheden slechts strekken, om de gelegenheid te vinden, ten einde de middelen tot herstel aan te wenden. Het Engelsche leger is geen leger meer. Het draagt er slechts den naam meer van. Van de 52 à 55,000 man, die Brittanje naar het Oosten zond, zullen er misschien 10 à 11,000 over zijn in het legerkamp; en deze zijn nog niet in staat de wapenen te dragen. Voegt men daarbij 10,000 zieken in de hospitalen te Konstantinopel en 1000 te Balaklava, dan moet men rekenen, dat van de overige duizenden, meer dan de helft te Varna, Sebastopol en Skutari begraven zijn. Rampzalige uitslag van den ongelukkigen toestand der Engelsche militaire inrigting.

Het is bedroevend er aan te denken, als men voor weinig tijds die dappere jonge mannen met hunne athletische gestalten, hun fier uiterlijk en krachtige houding in de pleinen van Haïdar Pacha heeft zien paraderen, en weet dat de meesten daarvan aan scheurbuik, aan koude en ongemak zijn overleden. De scheurbuik heerscht nog ernstig; trouwens de Britten hebben weinig anders dan gezouten spek en dit moeten zij soms rouw eten, want brandhout ontbreekt geheel. Met kleederen en schoeisel is het eveneens en tegen de koude hadden zij des nachts niet dan hunne tenten! Wel heeft men van Venetië en van Triest goede planken aangevoerd tot het daarstellen van barakken, maar de soldaten hebben er hunne vuren mede gestookt in de laatste koude dagen!

Er zijn kudden ossen aangevoerd, die door de Eng. administratie geweigerd werden, omdat men het vleesch toch niet zou kunnen koken. Nu zal men een ijzeren weg leggen! Trouwens men begint den toestand thans eerst goed te kennen, en maatregelen te beramen om het verder kwaad te stuiten. Nimmer heeft men een heldhaftig leger zoo zien verkwijnen, terwijl de bevelhebbers niets tot behoud konden doen.

Wat voor de Franschen het ergste is, dat terwijl zij nu de belegeringswerken zoo goed als voltooid hebben, 't geen de Engelschen zouden in orde brengen onafgedaan ligt. Generaal *Canrobert* heeft het berigt ontvangen, dat de Britten hun arbeid niet konden volvoeren. Reeds waren hunne posten grootendeels door de Franschen bezet, thans moeten de laatsten ook het werk doen, dat de Engelschen hadden op zich genomen en dat reeds gereed moest wezen.

De Fransche soldaten, zoo berigt men aan de *Cour. de Mars.*, hebben het vrij goed. Goed gekleed, krijgt ieder soldaat een schapenvacht en lakensche hooge slopkouzen, lakensche kapotjes en wijden broek. Officieren zijn niet minder goed bediend. Het eten is daarbij uitnemend, gezouten vleesch, rijst, suiker en koffij en tweemaal per week versch vleesch, brood en wijn. Alleen heeft ook het Fransche leger nog gebrek aan goede huisvesting. De barakken zijn nog niet opgesteld en de tenten zijn bij de groote koude onvoldoende.

Wat de vermeestering van Sebastopol betreft, velen oordeelen eene bestorming ondoenlijk; ze zou duizende manschappen het leven kosten. Men hoopt echter veel goeds van de komst van *Omer-Pacha*, die met 30 à 40,000 man den weg van Sebastopol op Semferopol moet afsluiten en aldus het noorden der vesting moet buiten verbinding houden met het Russ. leger. Dit zal tot herstel der verbinding moeten oprukken en men verwacht alsdan een grooten slag.

PARIJS, Vrijdag 9 Februarij.

De *Moniteur* deelt heden morgen eene telegrafische depêche uit Frankfort mede, behelzende, dat de Duitsche Bondsdag heeft aangenomen het voorstel der vereenigde kommissiën over de Oostersche zaken en den oorlog, om de bondsgenootschappelijke kontingenten op den voet van oorlog te brengen, ten einde die kontingenten in staat zijn, om 14 dagen na den ontvangen order te velde te kunnen trekken.

— 9 *Febr.* $4^{1}/_{2}$ pCt. 95,75; 3 pCt. 67,70; Sp. 3 pCt. $30^{3}/_{4}$.

ADVERTENTIEN.

Ondertrouwd:
E. J. P. JORISSEN,
Pred. Kampereiland.
A. C. E. VAN EIJK VAN VOORTHUIZEN.
Utrecht 9 Februarij 1855.

*** C. OORTMAN EN ZOON, te Utrecht, vaceren ten hunnen kantore van heden af, des voormiddags van 10 tot 1 ure dagelijks, zon- en feestdagen uitgezonderd, ter betaling van *Twee Gulden Vijftig Cents* voor uitdeeling over 1854 per aandeel, van de *Leening bij wijze van Tontine, ten behoeve der Bewaarschool voor Kinderen van Leden der Nederduitsche Hervormde Gemeente te Utrecht*, tegen intrekking der Kwitantien van Aandeelen, *waarvoor de Attestatien in den loop der maand Januarij* 1855 *zijn ingeleverd.*

*** **Te Huur** tegen 1 Mei aanstaande: Een HUIS met 2 Beneden- en 2 Bovenkamers, Keuken, Kelder en Zolder, Plaats met berging voor hout en turf, op een der beste standen en schoon uitzigt; te bevragen op 't Oudkerkhof F No. 78, bij H. C. VAN ASPEREN Jz., Mr. Timmerman.

*** Er wordt **gevraagd** in Utrecht eene bekwame KEUKENMEID, voorzien van goede getuigen, kunnende spoedig in dienst tredeh; loon naar bekwaamheid. Adres met *franco* brieven onder lett. G. bij den Boekhandelaar C. BIELEVELT, te Utrecht.

PRIJZEN DER NAVOLGENDE ARTIKELEN TER UTRECHTSCHE MARKT, 10 Februarij 1855.

Tarwe van ƒ 13,00 tot ƒ 14,00; *Raauwarige Tarwe* van ƒ 14,50 tot ƒ 15,50. *Rogge* van ƒ 9,00 tot ƒ 9,50. *Garst* van ƒ 6,25 tot ƒ 7,00. *Boekweit* van ƒ 8,25 tot ƒ 8,75. *Haver* van ƒ 4,30 tot ƒ 5,25. *Groene Erwten* van ƒ 10,00 tot ƒ 13,00. *Boter* van ƒ 1,00 tot ƒ 1,24. *Kaas* van ƒ 34,— tot ƒ 46,— de 100 ponden. *Rundvl.* van 55 tot 60 c. *Schapen of Lamsvl.* van 40 tot 45 c. het pd.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Nederl. Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenburg.*)

Feb	Uren	Wind- rigt.	Wind- kr.	Barom. bij 0°	Ther. F	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	*Aanmerkingen.*
9	2	ono.	12.0	762.16	21.7	—21.1	0.75	0	Helder.
	10	ono	5.0	62.21	11.3		89	0	Idem.
10	8	no.	2.5	60.71	3.0		89	0	Idem.

PRIJZEN DER EFFECTEN.

AMSTERDAM 9 Februarij 1855.

NEDERLAND.					
Werkel. Schuld. . . .	$2^{1}/_{2}$	pCt.	$61^{7}/_{16}$	$61^{1}/_{2}$	$61^{1}/_{2}$
dito dito	3	„	$72^{3}/_{4}$	$72^{15}/_{16}$	$72^{15}/_{16}$
dito dito	4	„	$90^{13}/_{16}$	$90^{15}/_{16}$	$90^{15}/_{16}$
Amortisatie-Sijndicaat	$3^{1}/_{2}$	„	90		
RUSLAND.					
Oblig bij *Hope en Co.*	5	„	$101^{7}/_{8}$	102	102
Obligat. 1828 & 1829	5	„	$100^{5}/_{8}$	$100^{3}/_{4}$	$100^{3}/_{4}$
Certificat. 1831 & 1833	5	„	$82^{3}/_{4}$		
Certificaten 1840. . .	4	„	$76^{1}/_{8}$		
Certificat. bij *Stieglitz*	4	„	$74^{13}/_{16}$	$74^{7}/_{8}$	
dito Adm. te Lond. .	$4^{1}/_{2}$	„	$87^{1}/_{4}$		
SPANJE.					
Obligatien	1	pCt.	$18^{1}/_{16}$	$18^{9}/_{16}$	$18^{1}/_{16}$
dito	3	„	$37^{1}/_{2}$	$37^{5}/_{8}$	
Binnenl. Schuld . . .	3	„	$31^{5}/_{16}$	$31^{1}/_{2}$	$31^{1}/_{16}$
Amortisable, ...			$4^{1}/_{8}$	$4^{5}/_{16}$	
Bewijzen Coupons . . .			$4^{3}/_{8}$		
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metalliek . . .	5	pCt.	$62^{3}/_{4}$	$62^{7}/_{8}$	$62^{3}/_{4}$
Oblig. N.	5	„	$74^{3}/_{16}$	$74^{1}/_{2}$	$74^{3}/_{16}$
dito dito La B. . . .	5	„	$74^{3}/_{16}$	$74^{1}/_{2}$	$74^{3}/_{16}$
dito dito	$2^{1}/_{2}$	„	32		

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.

Zitting van den Stedelijken Raad

van Donderdag 25 Januarij.

Voorzitter de heer *N. P. J. Kien.*

Tegenwoordig zijn 27 leden. Afwezig waren de heeren *Jongeneel* en *van Lier* met kennisgeving.

Zijn ingekomen de volgende stukken:

Een schrijven van Burg. en Weths., houdende verslag van den afloop der openbare veiling van huizen aan de van Wijcks kade. Eenige percelen zijn opgehouden. Burg. en Weths. worden gemagtigd die ondershands te verkoopen.

Een besluit van Ged. Staten, ter goedkeuring der rekening van 1853.

Twee voordragten van Burg. en Weths. tot af- en overschrijving ten gevolge van meerdere opbrengst der hooikaden en havengelden, waardoor de post voor percentsgewijze belooning der gaarders ontoereikend werd. — Konform besloten.

Aan de orde van behandeling wordt gesteld het rapport der Komm. tot onderzoek der bedenkingen van Ged. Staten op de Sted. begrooting over 1855.

De heer *Verloren* voert het eerst 't woord en geeft te kennen, dat hij heeft behoord tot de minderheid van de leden van den Raad, die hunne goedkeurende stem niet hebben kunnen geven aan de begrooting over 1855; dat hij niet zal herhalen de redenen, die hem daartoe hebben bewogen, daar zij in de hoofdzaak dezelfde zijn, als die door HH. Gedeputeerde Staten bij derzelver missive zijn aangevoerd en bijzonder daarin bestonden, dat hij het ongeraden vondt, om de belasting op het personeel van 3—15 te verhoogen tot 5—25 opcenten, daar hij vermeende, dat onderscheidene artikelen van de uitgave voor vermindering vatbaar waren, zoodat de belasting op het personeel niet behoefde verhoogd te worden. Hij konde zich ook niet vereenigen met het verslag der Komm., om de opcenten te brengen van 4—20 en den post van ontvangst No. 3 slechts te verminderen met *f* 9049.00⁵; hij wenscht thans de opcenten op de personele belasting terug te brengen tot 3—15. Als middel om daartoe te geraken, stelt hij de volgende verminderingen voor: art. 79 met *f* 400; art. 88 met *f* 1400; art. 89 met *f* 1500; art. 90 met *f* 100; art. 91 met *f* 1200; art. 92 met *f* 600; art. 93 met *f* 1400; art. 96 met *f* 1000; art. 97 met *f* 1400; en art. 114 met *f* 1000. Art. 88 en 97 zijn reeds door de Komm. elk met eene vermindering van *f* 1000 voorgedragen, zoodat Spr. die beide nog met *f* 400 wenscht te verminderen; hij verkreeg daardoor eene vermindering van *f* 8000.— der uitgaven, en wanneer nu art. 6 van de ontvang in plaats van *f* 2000.— met *f* 1000.— verminderd wierd, was de zaak gevonden.

De heer *v. Dielen* geeft eene nadere toelichting op het rapport, waarbij hij tevens aanvoert, dat het cijfer wegens opbrengst der opcenten op het gemaal in de noot van pag. 3 van het rapport aangegeven de bruto ontvangst aanwijst en na aftrek der restitutien voor uitvoer ongeveer *f* 2000 minder moet zijn. Hij geeft den Raad in bedenking hierop wel te letten, als eene reden te meer om zich naar het advies der Komm. voor misrekeningen omtrent de opbrengst der akzijnsen te wachten.

De heer *v. d. Heuvel* kan zich niet met het voorstel van den heer *Verloren* vereenigen, dewijl door dien Spr. eenige posten zijn aangevoerd, welker vermindering hij ondoenlijk acht, bijv. voor de maats. van weldadigheid, kosten voor politie, enz. Spr. vermeent, dat men geen verder gevolg kan geven aan de bedenkingen van Ged. Staten, omtrent de verhooging van de opc. op de pers. bel. dan de Komm. gedaan heeft. Hij kan echter niet verbergen, dat het hem twijfelachtig voorkomt, of dat kollegie, aan 't welk door art. 206 der gemeente-wet is opgedragen de inrigting der begrootingen te regelen, wel geheel bevoegd was in de *algemeene voorschriften* betrekkelijk de regeling vast te stellen den maatstaf, naar welken de raming der opbrengst van de belastingen behoort te geschieden. Dit schijnt meer te zijn dan de *inrigting*, den vorm te regelen. Dit is een voorschrift omtrent de bepaling der sommen. De oordeelvelling aangaande juistheid der cijfers, schijnt Ged. Staten eerst toe te komen betrekkelijk iedere begrooting *nadat* die door den Raad is vastgesteld, en wel krachtens art 207 dier wet.

De heer *Verloren* komt nader op zijn voorstel terug. Het tantum der uitgaven overschreidt zijns inziens de begrooting van het vorige jaar al te zeer: alleen de post art. 114 is *f* 3000 — hooger begroot als over 1854; die te hooge opvoering der uitgave is de reden van zijn gedaan voorstel.

De heer *van Beeck Calkoen* brengt zijne bezwaren in het midden, tegen de afkeuring der begrooting, door Gedeputeerde Staten, op grond dat dezen de voorgedragen verhooging tot 25 opc. te bezwarend oordeelen. Hij meent, dat volgens den aard onzer instellingen de beoordeeling van het feit, of de gemeente reeds in 1855, de bij de wet gewilde verhooging dragen kan, staat aan den gemeenteraad: dan bij Gedeputeerde Staten berust het toezigt, den pligt, om toe te zien dat de gemeentebesturen niets tegen de algemeene wetgeving of het algemeen belang besluiten, terwijl de regeling der huishouding zelve aan den gemeenteraad verblijft. En ofschoon het besluit tot verhooging met eene geringe meerderheid was genomen, was dit toch in wettigen vorm na behoorlijke beraadslaging tot stand gekomen, en het schijnt geen wenschelijk antecedent, wanneer de hooger autoriteit bij verschil van zienswijze in den raad het gevoelen der minderheid ondersteunt. Hij acht het voorts strijdig met onze instellingen wanneer de eigen werkzaamheid en verantwoordelijkheid der gemeente-besturen wordt overgebragt naar de prov. griffie. Ten slotte uit hij zijne meening dat vermits de gewone uitgaven de gewone inkomsten met ongeveer *f* 20000,— te boven gaan, eene verhooging van inkomsten gevorderd wordt, en dat de door de wet voorgeschreven opcenten daartoe het gereedste middel aanbieden.

De heer *Voorduin* spreekt tegen het geopperde door den heer *van Beeck Calkoen*, en wijst daarbij op art. 207 der gemeente-wet, waarin gezegd wordt, dat de begrooting de goedkeuring van Gedep. Staten behoeft; dat is geen *toezigt*, maar eene onmiddelijke *sanktie*. Spr. meent, dat men voor de handeling van de Gedep. Staten erkentelijk moet zijn; zij hadden toch de begrooting eenvoudig kunnen terug zenden, als niet goedgekeurd; — dan was de Raad verpligt geweest eene nieuwe te maken. Ged. Staten hebben nu niet afgekeurd, maar in bedenking gegeven, om liever de begrooting te wijzigen. Spr. herinnert er aan, hoe, nog kort geleden, in dezen Raad juist hetzelfde is geschied met het regl. van orde voor de Kamer van Koophandel. Spr. houdt het er voor, dat Gedep. Staten kunnen beschikken over alle elementen tot de begrooting behoorende. Wel is aan de gemeente-besturen veel magt gegeven; doch er is altijd eene hoogere magt, die hunne besluiten kan vernietigen; en, waar het eene begrooting betreft, hunne besluiten *moet goedkeuren*. In verdubbelde mate is het oordeel aan Gedep. Staten voorbehouden, wanneer (zoo als hier) ter zake van *vermeerderde uitgaven*, *eene verandering*, *verhooging* van belastingen is voorgesteld.

De heer *Boer* spreekt in denzelfden zin. Hij zegt, dat de bevoegdheid van den gemeente-raad, en van de Gedep. Staten in de gemeente-wet te duidelijk is aangegeven om misduid te worden. De begrooting, zoo als die door den Raad is gearresteerd, is niets anders dan eene bloote voorwaardelijke vaststelling van uitgaven en ontvangsten, doch die niets beteekent zonder de goedkeuring van Gedep. Staten. Spr. erkent de nuttige strekking van dergelijke goedkeuring in deze, daar het toch bekend is, dat bij het nemen van het besluit betreffende de ter sprake-zijnde opcenten een derde van de leden afwezig was, dat het besluit nog slechts met eene geringe meerderheid werd genomen, en dat nog wel geheel tegen de meening der Komm., met het onderzoek der begrooting belast. Bij al die omstandigheden meent Spr. de handeling van Gedep. Staten in deze als verstandig te mogen roemen, daar het hun slechts te doen was, om een nader onderzoek uit te lokken. Spr. is alzoo thans voor het rapport der Komm.; nog liever zou hij zich voor het voorstel van den heer *Verloren* verklaren; doch hij meent dat eene terugbrenging der opcenten tot 3—15 niet wel mogelijk zal zijn.

De heer *van Ittersum* heeft het vroeger betreurd, dat de voorstellen der Komm., (waarvan ook hij de eer had lid te zijn,) om de opcenten op de personele belasting, voor als nog niet tot het hoogste bedrag op te voeren, door den Raad niet zijn aangenomen; — en toch kan hij zich nu niet met het voorstel der Komm. vereenigen, daar hij niet instemt met het gevoelen hier uitgesproken, dat de bevoegdheid van Gedep. Staten bij de al- of niet goedkeuring der begrooting, geheel onbeperkt is. — Hij is het dus meer eens met hetgeen het geachte lid van *Beeck Calkoen* heeft in het midden gebragt. Spr. zegt, dat die geheel onbeperkte bevoegdheid van Gedep. Staten, naar zijn inzien, in strijd zoude zijn met de beginselen van den lateren tijd, en aan de gemeente besturen alle zelfstandigheid zoude ontnemen. Al wat tot de appreciatie der toestanden eener gemeente behoort wat zij kan dragen, wat in haar midden noodig is voor veiligheid, gezondheid, bloei en welvaart, behoort zeker bij den raad in de eerste plaats te huis, en die zal ook wel de meest bevoegde beoordeelaar ten deel zijn, zeker meer dan een kollegie uit weinige personen bestaande, waarvan de meesten niet in, maar buiten de stad, op het platte land hun verblijf houden. Intusschen is die bevoegdheid der Gedep. Staten, welke dan toch duidelijk in de wet staat, nog zeer belangrijk. Men vindt toch in de Gem.-wet onderscheidene bepalingen, bijv. in art. 203, 204 en 205, waaraan de Raad gehouden is, en die diep ingrijpen in het wezen der zaak. In art. 206 vindt men de bepaling dat, wat den vorm der begrooting aangaat, door Gedep. Staten de noodige voorschriften worden gegeven. Ook deze is de Raad verpligt op te volgen, en handelt hij nu tegen ééne dier bepalingen of tegen ééne dier voorschriften, dan hebben Gedep. Staten zeer zeker de bevoegdheid, om de goedkeuring op de begrooting te weigeren, en daar nu in art. 207 de bevoegdheid wordt uitgesproken, schijnt het Spr. toe, dat ook hieruit blijkt de bedoeling des wetgevers, om die bevoegdheid te beperken, tot de bepalingen in de vorige artikelen vermeld. Uit de memorie van toelichting op art. 206 Gem -wet blijkt, dat de regering zoo veel mogelijk heeft getracht naar „eenheid tusschen de verschillende deelen van het Rijk" en daarom al die bepalingen heeft gemaakt. Nu zal het wel geen betoog behoeven, dat die eenheid wel nimmer zal te verkrijgen zijn, met betrekking tot hetgeen kan opgelegd worden aan de onderscheidene gemeenten, of wat in ieder derzelve nuttig en wenschelijk kan geoordeeld worden. Zijn inziens kan het dus de bedoeling des wetgevers niet geweest zijn, om zóó ver te gaan, en zal hij dus zijn's ondanks, zich nu genoodzaakt zien te stemmen, tegen het voorstel der later benoemde Komm., om de begrooting andermaal in overweging te nemen.

De heer *de Vos* vereenigt zich met de denkbeel-

den door de heeren *Voorduin* en *Boer* geopperd. De ondervinding, zegt Spr., heeft geleerd, dat in vele andere gemeenten van dit land de begrootingen dikmaals zeer verkeerdelijk werden opgemaakt, en dat er met de finantien dikwijls niet minder verkeerdelijk werd gehandeld. Het is daarom de pligt van Gedep. Staten geworden om de begrooting naauwkeurig te onderzoeken, alvorens die hunne goedkeuring te schenken. Bij deze gelegenheid meent Spr. echter den Raad nog op eene inkonsequentie te moeten wijzen, namelijk dat, bij het behandelen van de begrooting, vele posten van uitgaaf zijn verminderd, en niettegenstaande dit, heeft men de opcenten tot 25 verhoogd, alleen omdat er op die zitting slechts 18 van de 29 leden tegenwoordig waren. Het overschot heeft men toen maar op den post van onvoorziene uitgaven gebragt, en het heeft dus Spr. niets bevreemd, dat Gedep. Staten die verhooging onnoodig hebben geacht.

De heer *Schuller* spreekt voor de handeling van Gedep. Staten. In sommige plaatsen, zegt Spr., heeft men toch reeds de goede gevolgen van het toezigt van Gedep. Staten gezien, waartoe Spr. voornamelijk op die plaatsen wijst waar men anders de verlichting der straten had afgeschaft. Spr. koestert geen de minste vrees voor een gevaarlijk antecedent, maar hij meent dat Gedep. Staten in dezen wijs en voorzigtig hebben gehandeld, door hunne zienswijze aan den Raad mede te deelen.

De heer *van Beeck Calkoen* deelt in het gevoelen des vorigen sprekers, dat Gedeputeerde Staten volgens de wet het regt hebben om de begrooting af te keuren, doch dat zoodanig gebruik maken van dit regt niet strookt met de billijke eischen van de in de Grondwet gewilde zelfstandigheid der gemeenten. Hij stemt toe, dat met de Gemeente-wet in de hand, het middelpunt van handeling kan verplaatst worden naar de hoofdstad, niet slechts der provincie, maar zelfs van het Rijk: doch hij acht dat dit niet zoude strekken, om ons te bevredigen met de Gemeente-wet: en dat zoo deze in wilden zin wordt toegepast ook zuiver lokale belangen ter beoordeeling der gemeente behooren gelaten te worden.

Den heer *Ackersdijck* komt het voor, dat de wet wel aan Gedep. Staten de magt geeft, om eene begrooting goed of af te keuren, en zelfs op gronden geheel verschillende van die waarop de leden van den Raad voor of tegen gestemd hebben. Doch hij verschilt in gevoelen van die leden, welke deze magt zoo beschouwen, als of door Gedeputeerde Staten zou kunnen beoordeeld en beslist worden, welke uitgaven in het belang der ingezetenen behooren te geschieden. Dit oordeel zoude eene meerdere kennis van dat belang, of meer ijver om het te behartigen, bij Geputeerde Staten dan bij den Raad veronderstellen; iets dat hun noch de wet, noch zij zich zelven, zoo hij vertrouwt, toekennen. Wanneer de Gedep. Staten zulk een onredelijk besluit hadden genomen, al ware het met de wet in de hand, dan zou Spr. de eerste zijn om voor te stellen, zich dan aan den Koning te wenden; doch dit geval doet zich nu hier niet voor. Het voorname doel der tusschenkomst van Gedep. Staten is, toe te zien, dat bij het opmaken der begrooting de bepalingen der Gemeente-wet niet worden overtreden. En kan toch ook een andere grond voor die tusschenkomst bestaan, wanneer namelijk de beraadslagingen aanleiding gaven, om eene nadere overweging wenschelijk te maken; en die grond is hier werkelijk aanwezig. Spr. wijst er op, dat het in andere vergaderingen ook dikwijls is voorgekomen, dat men door toevallige omstandigheden besluiten had genomen, die men later wenschte niet genomen te hebben. Om dat te voorkomen, zijn bij de Grondwet twee kamers voor de Staten Gen. ingesteld. Bij den Raad kan het toezigt aan de Gedep. Staten overgelaten, hetzelfde nut aanbrengen. Dezen vragen nu, of een besluit met eene kleine meerderheid, in eene niet voltallige vergadering genomen, wel als een onherroepelijk besluit thans kan beschouwd worden. Wanneer werd besloten, dat de begrooting onveranderd moest blijven, dan houdt Spr. het er voor dat Gedep. Staten de begrooting zouden goedkeuren. Immers zulk een besluit van den Raad zoude te beschouwen zijn als door de burgerij zelve genomen, aan welke de wet het regt niet heeft willen benemen, om uitgaven te doen en zich zelve daarvoor te belasten. De gronden voor eene andere zienswijze komen den Spr. niet aannemelijk voor. De ondervinding heeft wel geleerd, dat er vroeger ongeschikte begrootingen zijn opgemaakt; doch die zijn evenwel goedgekeurd, en zelfs werden zij bij de vroegere besturen somtijds gevorderd. Thans is het echter geheel anders; men heeft nu de openbaarheid, en de burgers hebben het regt om de personen niet meer in te kiezen, die medegewerkt hebben, om besluiten te nemen, die men afkeurt. Wat door den heer *Schuller* is gezegd betreffende de verlichting, hiermede is Spr. het niet eens. Hij acht het in strijd met de wet, wanneer eene gemeente wenscht geene verlichting te hebben, dat Gedep. Staten dan evenwel een post op de begrooting daarvoor uittrekken.

Thans wordt in omvraag gebragt het eerste gedeelte van de konklusie van het rapport, het voorstel inhoudende om de begrooting op nieuw in overweging te nemen, 't welk met 22 tegen 5 stemmen wordt aangenomen. Tegen de heeren *van Ittersum*, *Bake*, *van Beest*, *Mulder* en *Calkoen*.

Daarop wordt aan de orde gesteld de voorgestelde vermindering van den heer *Verloren* betreffende art. 79.

De *Voorzitter* verklaart, dat na de langdurige beraadslaging, welke voor twee maanden over deze begrooting werden gevoerd, bij hem het voornemen niet bestaat om zich thans in eene herhaalde diskussie te mengen. Hij mag veronderstellen, dat de leden bekend zijn met de redenen die destijds tot verhooging van sommige posten hebben geleid. Alleen meent hij te moeten opmerken, dat terwijl van den eenen kant amendementen tot vermindering van posten worden voorgedragen, ook voor andere leden de gelegenheid zich aanbiedt om verhoogingen voor te stellen. Hier over wordt nog het woord gevoerd door de heeren *v. Hoytema*, *Ackersdijck*, *Verloren*, *v. Beeck Calkoen*, *Boer* en den *Voorzitter*.

Daarna wordt door den heer *Ackersdijck* als motie van orde voorgesteld, dat de vergadering eerst zal beslissen, of men door wijziging in de posten van ontvang en uitgaaf, de geheele verhooging der opcenten op de personele belasting zal trachten te vermijden, of wel zich bepalen wil tot de mindere verhooging, zoo als door de Komm. is voorgesteld.

Deze motie wordt met 18 tegen 9 stemmen verworpen.

De heer *van Reede* meent dat de prioriteit aan de voorstellen der Komm. toekomt. Dien overeenkomstig wordt besloten, en wordt mitsdien in de eerste plaats in omvraag gebragt art. 88 met *f* 1000, te verminderen.

In omvraag wordt dit voorstel met 21 tegen 6 stemmen aangenomen. Tegen de heeren *v. Beest*, *Mulder*, *Calkoen*, *Verloren*, *Bake* en *Kien*.

Op het voorstel der Komm. om art. 97 met *f* 1000 te verminderen, wordt door den heer *Verloren* als amendement voorgesteld dit artikel met *f* 1400 te verminderen.

Het voorstel van den heer *Verloren* wordt met 16 tegen 11 stemmen verworpen. — Vóór de heeren *Verloren*, *Boer*, *Voorduin*, *Schuurman*, *Voswinkel Dorsselen*, *van Cleeff*, *Asch van Wijck*, *de Vos*, *Schuller*, *Karsten* en *van Veersen*.

Het voorstel der Komm. wordt met 23 tegen 4 stemmen aangenomen. Tegen de heeren *van Beest*, *Mulder*, *Calkoen* en *Kien*.

Op het voorstel der Komm. om art. 134 (post van onvoorziene uitgaven) met *f* 4749 te verminderen, wordt een amendement van den heer *v. Asch v. Wijck* voorgesteld, om dien post even als in de voorlaatste begrooting op *f* 12000 te brengen, en aldus te verminderen met *f* 8749.

Dit amendement van den heer *v. Asch v. Wijck* wordt met 16 tegen 11 stemmen verworpen. — Vóór stemden de heeren *Schuurman*, *Vosw. Dorsselen*, *van Cleef*, *v. Asch v. Wijck*, *de Vos*, *Schuller*, *v. Hoijtema*, *v. Veersen*, *Boer*, *Verloren* en *Voorduin*.

Het voorstel der Komm. wordt daarna met 23 tegen 4 stemmen aangenomen. — Tegen de heeren *v. Beest*, *Mulder*, *Calkoen* en *Kien*.

De heer *v. d. Heuvel* vindt bezwaar in het door den Burg. voorgesteld wordende thans definitief sluiten van de behandeling der uitgaven, omdat het later kon blijken, dat sommige voorgestelde posten, betreffende de ontvangst, niet werden aangenomen.

De *Voorzitter* zegt het reglement van orde te willen volgen: eerst de uitgaven, dan de inkomsten. Het is ook onzeker of alle die moeijelijkheden, welke men voorziet, zich inderdaad zullen voordoen. Indien het gebeurde, dan zou de Raad op zijn besluit moeten terugkomen.

De heer *Verloren* stelt thans voor, om in verband met zijn denkbeeld om de opcenten op de person. belasting tot 3—15 terug te brengen art. 79 der uitgaven met *f* 400 te verminderen.

De heer *Mulder* gelooft, dat de Raad zich ditmaal niet zoo krachtig toont als wel vroeger; de zaak gaat ook Spr. te snel, en het zou hem daarom leed doen, dat men nog nieuwe voorstellen deed, om aan andere artikelen te zuigen. Spr. meent, dat de leden van den Raad niet geroepen zijn, om gedeputeerde Staten genoegen te doen, maar om hun eigen geweten te raadplegen.

Het voorstel van den heer *Verloren* wordt met 21 tegen 6 stemmen verworpen. — Vóór de heeren *v. Asch v. Wijck*, *de Vos*, *Schuller*, *Verloren*, *Voorduin* en *Vosw. Dorsselen*.

De heer *Verloren* stelt daarna voor art. 89 met *f* 1500 te verminderen.

Het voorstel wordt met 20 tegen 7 stemmen verworpen. — Vóór de heeren *Boer*, *Verloren*, *Voorduin*, *Vosw. Dorsselen*, *v. Asch v. Wijck*, *de Vos* en *Schuller*.

De heer *Verloren* trekt daarna de andere gedeelten van zijn amendement in, omdat thans niet kan bereikt worden zijn doel om de belasting op het personeel *niet* te verhoogen.

Thans wordt in omvraag gebragt het voorstel der Komm., om No. 4 der ontvangst met *f* 4000 te verminderen.

In omvraag wordt het voorstel met 18 tegen 9 stemmen aangenomen. – Tegen de heeren *v. Cleef*, *v. Dielen*, *v. Beest*, *Hinlopen*, *Mulder*, *Calkoen*, *Nahuys*, *Bake* en *Kien*.

Het voorstel der Komm. om art. 6 met *f* 2000 te verminderen wordt evenzoo met 18 tegen 9 stemmen aangenomen. — Tegen de heeren *v. Beest*, *Hinlopen*, *Mulder*, *Calkoen*, *Bake*, *v. Asch v. Wijck*, *Schuller*, *v. Veersen* en *Kien*.

Op art. 10 wordt door de Komm. eene verhooging van *f* 300 voorgesteld, welk voorstel met 25 tegen 2 stemmen wordt aangenomen. — Tegen de heeren *v. Beest* en *Mulder*.

Daarop komt in omvraag het voorstel der Komm. om, in verband met de aangenomen voorstellen, de opcenten op de personele belasting voor dit jaar te brengen op 4—20, en mitsdien art. 3 der uitgaven met *f* 9049 te verminderen.

Dit voorstel wordt met 21 tegen 6 stemmen aangenomen. — Tegen de heeren *v. Beest*, *Hinlopen*, *Mulder*, *Calkoen*, *Nahuys* en *Kien*.

Thans wordt de geheele begrooting, zoo als die nu voorloopig is gearresteerd in omvraag gebragt en met 18 tegen 9 stemmen aangenomen. — Tegen de heeren *v. Beest*, *Mulder*, *Calkoen*, *Verloren*, *Voswinkel Dorsselen*, *v. Cleef*, *v. Asch v. Wijck*, *de Vos* en *Schuller*.

Aan Burg. en Weths. wordt het daarna opgedragen verder het noodige gevolg aan dit besluit te geven.

De Burg. stelt thans aan de orde de behandeling van het rapport der Komm., betreffende de zamenstelling van de Gezondheids-Komm.

De heer *Voorduin* stelt als motie van orde voor, om de beraadslaging over dit rapport te verdagen, tot dat de behandeling van het voorstel van den heer *Wintgens*, in de tweede kamer der Staten-generaal, gedaan, omtrent de instelling van plaatselijke Gezondheids-Kommissien, tot bepaalde resultaten zal hebben geleid.

De heer *v. Beeck Calkoen* spreekt tegen dit voorstel.

De heer *Ackersdijck* spreekt in denzelfden zin. Spr. meent, dat het voorstel van den heer *Wintgens*, indien het tot wet wierd, wel aanleiding zou kunnen geven tot eenige wijziging, maar op dit oogenblik geenszins tot schorsing van het besluit in de vorige vergadering reeds genomen.

De heer *Mulder* antwoordt den laatsten Spr., en zegt o. a. dat de zaak reeds 4 maanden publiek is en dus genoegzaam door de leden is kunnen onderzocht worden. In Rotterdam heeft de gezondheids-komm. de deuren gesloten gevonden, in Delft echter niet. Al wat in de 2e kamer is voorgesteld, de geneeskunde betreffende, is bijna altijd afgekeurd; ook acht Spr. het voorstel van den heer *Wintgens* zoo weinig overeenkomstig de behoefte, dat het zijns inziens niet wel aan te nemen is.

De heer *de Vos* is ook tegen het voorstel van den heer *Voorduin*, doch wenscht om het vergevorderde uur de zaak tot eene volgende verg. uit te stellen.

De *Voorzitter* meent, dat iedere zaak hare eigenaardige moeijelijkheden heeft. In deze is echter de hoofdzaak reeds uitgemaakt. De diskussien over de begrooting zijn wel vermoeijend geweest; maar toch niet in die mate, dat de leden niet in staat zouden zijn nog deze aangelegenheid te overwegen. Evenwel, wil men verdagen, de leden hebben volkomen regt het voor te stellen.

De heer *v. Asch v. Wijck*, had gemeend dat het rapport van de finantiële Komm. waarvan het de behandeling reeds in de vorige verg. was aangevangen, de voorkeur had.

De *Voorzitter* deelt mede, dat hij alleen bedoeld heeft eene aanvankelijke gedachtewisseling over deze moeijelijke zaak. Die voorloopige beraadslaging is echter in de vorige vergadering gestaakt geworden en het scheen niet onraadzaam de verdere behandeling eener zaak van zoo veel omvang iets langer dan 8 dagen uit te stellen.

In omvraag wordt het voorstel van den heer *Voorduin* met 20 tegen 7 stemmen afgestemd. — Vóór de heeren *Verloren*, *Voorduin*, *Boetzelaar*, *Nahuijs*, *Schuurman*, *Schuller* en *van den Heuvel*.

Het voorstel van den heer *de Vos* wordt daarna zonder omvrage aangenomen.

De vergadering wordt daarna gesloten.

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.